

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
--	---

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ה"מ על פה, דלא אתי על פה ומרעא לשטרא, אבל בשטרא - אתי שטרא ומרעא לשטרא.												◇	מט:		
גופא, אמר רב נחמן: אמנה היו דברינו - אין נאמנין, מודעא היו דברינו - אין נאמנין	[רב נחמן]											♣	<	מט:	
אמנה היו דברינו - אין נאמנין, מודעא היו דברינו - נאמנין	מר בר רב אשי:											♣	◇	מט:	
מאי טעמא?												^		מט:	
שזה ניתן ליכתב, וזה לא ניתן ליכתב.												!	◇	מט:	
ולא לאיש חזקה בנכסי אשתו וכו'.													<	מט:	
פשיטא, כיון דאית ליה לפירא - פירא הוא דקאכיל													♣	מט:	
לא צריכא, דכתב לה: דין ודברים אין לי בנכסיך.													!	◇	מט:
וכי כתב לה מאי הוי?													♣	מט:	
האומר לחבירו: דין ודברים אין לי על שדה זו ואין לי עסק בה וידי מסולקות ממנה - לא אמר כלום	והתניא												♣	מט:	
מתניתין - בכותב לה ועודה ארוסה, וכדרב כהנא	דבי רבי ינאי:												!	◇	מט:
נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר - אדם מתנה עליה שלא יירשנה	דאמר רב כהנא:												!	◇	מט:
וכדרבא													!	מט:	
כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זאת - שומעין לו.	דאמר רבא:												!	◇	מט:
מאי כגון זאת?													^	מט:	
כדרב הונא אמר רב													!	מט:	
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוזנת ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:												!	◇	מט:
הא ראייה יש, תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי													♣	◇	מט:
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל	מי לא תנן:												♣	◇	מט:
אלמא אמרה: נחת רוח עשיתי לבעלי, הכא נמי תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי													♣	מט:	
הא איתמר עלה, אמר רבה בר רב הונא: לא נצרכה אלא באותן ג' שדות, אחת שכתב לה בכתובתה, ואחת שיחד לה בכתובתה, ואחת שהכניסה לו שום משלה.	[רבה בר רב הונא]												!	◇	מט: